



Gra „A Victory Lost” (AVL), czyli tłumacząc na polski „Utracone zwycięstwo”, wydana została w 2006 r. przez firmę Multi-Man Publishing (MMP). Jej autorem jest Tetsuya Nakamura. Temat gry stanowi zimowa ofensywa Armii Czerwonej, podjęta w grudniu 1942 i styczniu 1943 r. nad rzekami Doniec i Don oraz późniejsza, będąca na nią odpowiedzią, kontrofensywa Niemców.

1. Trochę historii

A Victory Lost (MMP)

Wpisany przez Raleen

poniedziałek, 22 listopada 2010 08:18 - Poprawiony niedziela, 15 maja 2011 08:02

Od strony historycznej gra obejmuje właściwie nie jedną, ale kilka operacji, przy czym nie wszystkie w całości. Działania toczące się w południowej części mapy (planszy) łączyły się bowiem, i to dość bezpośrednio, z działaniami prowadzonymi na południe od tego rejonu, tzn. operacją wycofywania jednostek niemieckiej Grupy Armii „A” z Kaukazu, natomiast walki na północy powiązane były z kolei z ofensywą prowadzoną w kierunku Kurska. W historiografii na wydarzenia te składają się operacje: *Mały Saturn*, krasnodarska, ostrogożsko-rossoszańska oraz woronesko-kastorneńska,

Galop (Skacz
) i

ok
Gwiazda
(
Zwезда
).

Geograficznie, plansza ukazuje tereny położone na zachód od Stalingradu, który w momencie rozpoczęcia rozgrywki jeszcze się broni (do 4 etapu), obejmując obszar aż po miasta: Rostów nad Donem – na południu, Charków – na północy, oraz Dniepropietrowsk i Zaporozże – na zachodzie. Miasta powyższe, wraz z piątym, wielkim ośrodkiem przemysłowym – Stalino (Donieck), stanowią zarazem główne cele radzieckiej ofensywy (za ich kontrolowanie pod koniec rozgrywki uzyskuje się w grze znaczną liczbę punktów zwycięstwa).

Historycznie, z początku głównym celem ofensywy Armii Czerwonej było opanowanie Rostowa, co miało doprowadzić do odcięcia przegrupowującej się z rejonu rzeki Kubań Grupy Armii „A”. Po stronie radzieckiej natarcie na tym odcinku prowadziły Front Południowy oraz grupa północna Frontu Zakaukaskiego (przemianowana 24.I.1943 r. na Front Północnokaukaski). 4 lutego zbieżne skrzydła Frontów wyszły na linię Ratajsk-Jejsk i rozcięły Grupę Armii „A”. 1 Armia Pancerna, najważniejszy z niemieckich związków operacyjnych w tym rejonie, w większości wycofała się na Rostów, a reszta wojsk Grupy Armii „A” na Krasnodar, ku 17 Armii. Nie udało się Rosjanom odciąć większości 1 Armii Pancerniej, w związku z czym Front Północnokaukaski rozwinął 9 lutego natarcie na Krasnodar. Miasto opanował jednak dopiero po dwumiesięcznych walkach, w wyniku których 17 Armia ostatecznie musiała cofnąć się na Półwysep Tamański.

